

Jana Struhárová

10 let, 3. kategorie

Příběh hastrmana Otíka

pohádka

ZŠ Slovácká 40, Břeclav

Mgr. Eliška Ščuková, scukova@centrum.cz

Příběh hastrmana Otíka

U našeho městečka, kousek od lesa, se ve světle měsíčního úplňku leskne poměrně velký rybník.

Vedle vody, na které plavou lekníny, sedí na vrbě hastrman Otík. Právě začal hrát na housle ukolébavku pro vodu. A vlnky se pohupují, cvrčci cvrkají, žáby kuňkají a rusalky vesele tančí do rytmu. Vodník dohrál, hudba ztichla a všichni se chystají jít spát.

Hastrman Otík skočil zpátky do vody. Ve vodním světě má svůj malý byteček, ten je ale nádherný! Je tam hlavně hodně zelené - až to vodu barvilo. Krásný stoleček s židličkami, jsou tam i poličky, postýlka a všechno co v takovém bytečku má být. Hastrman si šel lehnout do své postýlky a chvílku ještě pozoroval rybky, pak už byl unavený a rychle usnul.

Druhý den vodníčka probudilo podezřelé ticho. Otík vstal a divil se - nikde nikdo, ani živáčka. A ještě včera tady bylo tak živo! Rozhlíží se kolem, a co to vidí? Všechny rybky jsou mrtvé! Chvilí si myslel, že je to jen zlý sen, ale bohužel nebyl. Čichl si, vodu opatrně ochutnal a hned si uvědomil, že je v ní nějaká jedovatá látka! Začaly se mu před očima dělat mžítka...

Jako vítr se hnal ke břehu, a tak tak se dostal ven z vody.

Pak se zamyslel: „Co teď budu dělat, kam teď půjdu? Přišel jsem o svůj jediný domov, nemám už nic.“ Kudy kam, to nevěděl, rozhodně se mu nechtělo opouštět svůj rybníček, ale co se dalo dělat. Musel jít rychle, aby neuschl. Cestou se ochlazoval ve velkých kalužích. Po týdnu našel rybníček, ve kterém asi jiný hastrman nežil. Řekl si: „No, když tu nikdo nebydlí, odpočinu si a budu zde bydlet.“

Nový rybníček nebyl špatný, ale Otík stále vzpomínal na svůj starý domov. Stýkalo se mu. Po dvou létech už to nemohl vydržet. Chtěl se podívat na svůj starý rybníček, jak je na tom. Zase šel celý týden, a co to vidí jeho oči - rybníček je úplně čistý! Dokonce jsou v něm i barevné rybičky – červené, žluté a také do modra.

Hastrman Otík si řekl: „Tady už zůstanu napořád a v noci udělám pořádnou oslavu pro své kamarády!“

Lidé z našeho městečka měli radost, že při úplňku zase uslyšeli od rybníčku hru na housle.